

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/545/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz eljárás tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Törvényszék 11.Bpkf.711/2025/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (Dr. D. Szegedi László ügyvéd) eljáró indítványozó Kft. az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz Debreceni Törvényszék 11.Bpkf.711/2025/7. számú végzése, valamint azzal összefüggésben a Debreceni Járásbíróság 37.B.801/2024/38. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmére alapította.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] Az indítványozó hűtlen kezelés és más bűncselekmények miatt tett feljelentést az illetékes nyomozó hatóságon. A nyomozó hatóság a feljelentés nyomán indult büntetőeljárást – arra hivatkozással, hogy a rendelkezésre álló adatok, illetve bizonyítási eszközök alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése – megszüntette. A nyomozó hatóság határozata ellen bejelentett panaszt mint alaptalant az illetékes járási ügyészség elutasította. Ezek után az indítványozó pótmagánvádlóként vádindítványt nyújtott be a Debreceni Járásbíróságon, amely a

vádindítványt elutasította, a döntést a másodfokon eljáró Debreceni Törvényszék helybenhagyta.

- [5] Ezt követően az indítványozó mint pótmagánvádló, jogi képviselője útján ismételtén vádindítványt nyújtott be, amely alapján a bíróság előkészítő ülést tartott és az ügyet tárgyalásra utalta. Tekintettel arra, hogy az indítványozó jogi képviselete időközben megszűnt, az indítványozó immár az új jogi képviselője útján vádindítvány kiegészítése, módosítása elnevezésű okiratot nyújtott be a bíróságra. A tárgyaláson az indítványozó jogi képviselője többszöri bírói kérdésre sem tudott nyilatkozni, hogy a korábban benyújtott vádindítvány vonatkozásában mely részeket tartja fenn, ezért a bíróság felhívta az indítványozó jogi képviselőjét, hogy 8 napon belül foglalja egységes szerkezetbe a vádindítványt, valamint a vádindítvány kiegészítése, módosítása megnevezésű okiratokat. Ezt követően az indítványozó jogi képviselője határidőben előterjesztette az egységes szerkezetbe foglalt vádindítványt. Ezt elektronikus aláírásával látta el; a beadványt a pótmagánvádló nem írta alá. A Debreceni Járásbíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 794. § (1) bekezdés c) pontja alapján, mivel a pótmagánvádló aláírásának hiányában a vádindítvány nem felel meg a Be. 793. § (3) bekezdésében írt alaki feltételnek, elutasította azt. A Debreceni Törvényszék az elsőfokú végzést helybenhagyta azzal, hogy a vádindítvány elutasítása helyett az eljárást megszüntetettnek tekinti. Utalt a Be. 567. § (3) bekezdésére, melynek értelmében a bíróság az (1)–(2) bekezdésben meghatározott okok észlelésekor nyomban megszünteti az eljárást. Kifejtette, azáltal, hogy a járásbíróság az ügyben már előkészítő ülést és tárgyalást is tartott a vádindítvány nem ügydöntő végzéssel történő elutasításra már nem volt lehetőség, ezért a nem orvosolható eljárási hiba észlelését követően a Be. 567. § (2) bekezdés c) pont és 567. § (3) bekezdés együttes alkalmazásával az eljárás nem ügydöntő végzéssel történő megszüntetéséről kellett (volna) határozatot hozni.
- [6] Az indítványozó álláspontja szerint a döntésekkel sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga és a hatékony jogorvoslathoz való joga. Véleménye szerint a bíróságok figyelmen kívül hagyták, hogy az eredeti vádindítvány alapján a járásbíróság előkészítő ülést tartott és az ügyet tárgyalásra utalta. Ennek során ugyan felhívta a jogi képviselőt a vádindítvány kiegészítésére, de ebből nem következik, hogy új vádindítvány került volna benyújtásra, mivel a korábbi nem került elutasításra. Összegezve tehát, az indítványozó álláspontja szerint a szükséges alaki feltételeknek is megfelelő, joghatályos vádindítvány került benyújtásra, ezért a vádindítvány elutasításának, illetve az eljárás megszüntetésének nem lett volna helye. Az, hogy

ennek ellenére mégis ilyen tartalmú döntések születtek, sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát és a hatékony jogorvoslathoz való jogot.

- [7] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Abtv. 27. §-a alapján folytatott eljárásában mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ennek során – az indítványozó eredeti beadványa vonatkozásában – megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 27. § (1) bekezdés, 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pont] az alábbiak szerint, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos része tekintetében felel meg.
- [8] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [*a)* pont], továbbá a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [*b)* pont]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó, mint pótmagánvádló, az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntések vonatkozásában jogosultnak és érintettnek is tekinthető; a rendelkezésre álló rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, rendkívüli jogorvoslat pedig az ügyben nincs folyamatban. Az indítványozó a támadott jogerős végzést 2026. január 5. napján vette át, ehhez képest az alkotmányjogi panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül, 2026. január 27. napján nyújtotta be.
- [9] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. §-a]; a támadott bírói döntés(ek)e; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés]; az indítvány – a XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában – tartalmaz alkotmányjogilag is értékelhető indokolást; továbbá kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés(ek) alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)–f)* pont].
- [10] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak a sérülni vélt Alaptörvényben rögzített jogok kapcsán előadott érvelésével összefüggésben megállapította, hogy a beadvány kizárólag a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog vonatkozásában tartalmaz okfejtést; a jogorvoslathoz való joga sérelmét csak megjelöli indítványában, azonban arra nézve indokolást egyáltalán nem adott elő. Indokolás hiányában az indítvány

ezen eleme nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban a határozott kérelem tekintetében előírt formai követelményeknek; így annak érdemi vizsgálatára az Alkotmánybíróságnak nincs lehetősége.

- [11] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a befogadhatóság (vagylagos) tartalmi feltételeivel összefüggésben az indítvánnyal kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [12] 3.2.1. Az Abtv. említett rendelkezésében írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítványban hivatkozott, és elveben érdemben is vizsgálható alaptörvényi rendelkezés [XXVIII. cikk (1) bekezdés] tartalmát érintően {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés stb.}. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [13] 3.2.2. A másik tartalmi – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírálatába.
- [14] Az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Az azokban írtakra figyelemmel a jelen ügy kapcsán az alábbi megállapításokat tette.
- [15] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz I. és II. pontjában az indítványa tárgyát és a panasz „jogi feltételeinek” igazolására vonatkozó nyilatkozatokat; illetve az alkotmányjogi panasz közvetlen előzményeit (vádindítványa és annak módosítása benyújtásának körülményeit, valamint a bíróságok előtt folytatott eljárásokban általa előadott szakjogi érveket) ismerteti. Az indítványnak „Az alkotmányjogi panasz részletezése és az alkotmányjogi összefüggések igazolása” címet viselő III. pontja pedig egyrészt az Alkotmánybíróság gyakorlatának a tisztességes bírósági eljáráshoz

való jogra, azon belül is a hatékony bírói jogvédelem követelményére, a független, pártatlan bírósághoz, a nyilvános tárgyaláshoz való részjogosítványokra, valamint a bíróságok indokolási kötelezettségére vonatkozó egyes megállapításokat idézi. Másrészt pedig – röviden – arra utal, hogy az indítványozó álláspontja szerint helytelen volt az eljáró bíróságok azon jogértelmezése, amely a vádindítványa általa következetesen kiegészítésként hivatkozott, a járásbíróság felhívása alapján a vádindítványát, valamint a vádindítvány kiegészítése, módosítása megnevezésű okiratokat egységes szerkezetbe foglaló okirat tekintetében – új vádindítványként kezelve azt – számon kérte a pótmagánvádló aláírásának hiányát.

- [16] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó valójában az eljáró bíróságok által a Be. vonatkozó szabályaival, a büntetőjogi és büntető eljárásjogi tárgyú büntető kollégiumi vélemények felülvizsgálatáról szóló 2/2023 (VII. 5.) BK vélemény idevágó pontjaival, valamint az Alkotmánybíróság által a pótmagánvádló aláírásának a vádindítványon a jogi képviselő aláírása mellett történő megkövetelésével kapcsolatos korábbi indítványok tárgyában hozott fontosabb döntések [3454/2021. (XI. 3.) AB határozat; 14/2015. (V. 26.) AB határozat], továbbá az irányadónak tartott bírósági joggyakorlat [BH2024. 287.] tartalmával kapcsolatos elemeket egyaránt tartalmazó (szak)jogi érvelésével nem ért egyet. Az állított alapjogi sérelmét kizárólag erre, illetve arra alapozza, hogy a támadott végzések indokolásában a bíróságok ennek következtében szerinte nem adták kellő indokát annak, hogy miért jutottak az általa sérelmesnek tartott döntésre.
- [17] Az iratok alapján ugyanakkor az állapítható meg, hogy az eljáró bíróságok a sérelmezett döntéseik indokolásában az általuk kialakított jogi álláspontról és annak indokairól részletesen számot adtak. Az eljáró bíróságok a jelen ügy szempontjából lényeges megállapításaikat a támadott végzések indokolásában az azokat megalapozó érvek kifejtésével alátámasztották, az indítványozó pedig az érvelésében lényegét tekintve az ezekkel kapcsolatos bírósági jogértelmezéseket vitatja.
- [18] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az indítvány valójában törvényértelmezési (szakjogi, nem pedig alkotmányjogi) kérdésben való felülbírálatra, az indítványozó számára kedvezőtlen tartalmúnak ítélt végzések megváltoztatására irányul.
- [19] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán is emlékeztet azon következetes gyakorlatára, amelynek értelmében a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez azonban nem teszi lehetővé, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már

nem orvosolható. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra való hivatkozás sem teremt alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet felett álló „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. A „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróságnak az indokolt bírói döntéshez való joggal kapcsolatos következetes gyakorlata értelmében pedig „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}, az indokolásnak pedig nem minden egyes részletre, hanem az ügy eldöntése szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie {lásd: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}.

[20] Mivel az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos sérelmét kizárólag a bíróságokétól eltérő (szak)jogi álláspontjára alapította, a fent írtaknak megfelelően az Alkotmánybíróság az indítvány tekintetében érdemi vizsgálatot nem folytathatott.

[21] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügy nem vet fel a pótmagánvádlónak a vádindítványon való megkövetelésével összefüggésben új, az Alkotmánybíróság által korábban még nem vizsgált alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést; az alkotmányjogi panasz érvelése pedig nem fogalmaz meg a támadott bírói döntésekkel kapcsolatban az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmének megállapítását esetlegesen megalapozó kételyt, ezért az indítvány érdemi vizsgálatára a jelen ügy kapcsán nem volt lehetőség.

[22] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdési és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-ában, továbbá az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban írt feltételek hiányában, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró